

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ (Republic of South Africa)

เมืองหลวง 프리ทอเรีย

ที่ตั้ง ใต้สุดของทวีปแอฟริกา เส้นละติจูด 29 องศาใต้และเส้นลองจิจูด 24 องศาตะวันออก พื้นที่โดยรวม 1,219,090 ตร.กม. มีชายแดนทางบกยาว 5,244 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,798 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับบอตสวานา (1,969 กม.) และซิมบับเว (230 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับโมซัมบิก (496 กม.) เอสวาตินี (438 กม.) และมหาสมุทรอินเดีย
ทิศใต้	ติดกับมหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดกับนามิเบีย (1,005 กม.) และมหาสมุทรแอตแลนติก
	ตอนกลางประเทศเป็นที่ตั้งของเลโซโทที่มีพรมแดนติดกัน (1,106 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบกว้างใหญ่ ล้อมรอบด้วยเนินเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล

ภูมิอากาศ มีฝนตกน้อยด้านชายฝั่งตะวันออก มีอากาศแบบกึ่งเขตร้อน อากาศอุ่นในตอนกลางวันและเย็นสบายในตอนกลางคืน

ประชากร 55,380,210 คน (ก.ค. 2561)

รายละเอียดประชากร เป็นแอฟริกันผิวดำ 80.9% ผิวสี 8.8% ผิวขาว 7.8% อินเดียและเอเชีย 2.5% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 28.18% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 66% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.81% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 64.1 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 62.7 ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 65.6 ปี อัตราการเกิด 19.9 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 9.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.97%

ศาสนา คริสต์ 86% ศาสนาที่สืบต่อมาจากบรรพบุรุษ ชนเผ่า นับถือผี หรือศาสนาของชาวแอฟริกาดั้งเดิม 5.4% อิสลาม 1.9% อื่น ๆ 1.5% ไม่สามารถระบุได้ 5.2%

ภาษา ภาษาราชการ 11 ภาษา ได้แก่ isiZulu 24.7% isiXhosa 15.6% Afrikaans 12.1% Sepedi 9.8% Setswana 8.9% อังกฤษ 8.4% Sesotho 8% Xitsonga 4% siSwati 2.6% Tshivenda 2.5% isiNdebele 1.6% และภาษาอื่น ๆ (รวมถึงภาษา Khoi, Nama และ San) 1.9%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 94.4%

การก่อตั้งประเทศ กลุ่มพ่อค้าชาวเนเธอร์แลนด์เดินทางมายังแอฟริกาใต้เมื่อปี 2195 และตั้งจุดพักบนเส้นทางการค้าเครื่องเทศระหว่างเนเธอร์แลนด์กับตะวันออกไกลขึ้นที่ Cape Town ต่อมาเมื่อปี 2349 สหราชอาณาจักรยึดแหลม Good Hope ทำให้ชาวเนเธอร์แลนด์ต้องอพยพขึ้นไปทางเหนือและตั้งเขตการปกครองของตนเองขึ้น การพบแหล่งเพชรและทองคำในช่วงระหว่างปี 2410-2429 สร้างความร่ำรวยให้แก่ผู้ตั้งถิ่นฐานเดิมและตั้งรัฐบัวร์ (Boer) ขึ้น ต่อมาเมื่อมีผู้อพยพมายังแอฟริกาใต้เพิ่มขึ้น (ส่วนใหญ่มาจากสหราชอาณาจักร) ทำให้ชาวบัวร์ที่อาศัยอยู่เดิมถูกรุกราน ชาวบัวร์จึงทำสงครามต่อต้านสหราชอาณาจักร (Boer War) ระหว่างปี 2442-2445 แต่พ่ายแพ้เมื่อปี 2491 ต่อมาชาวอังกฤษและบัวร์ (หรือชาว Afrikaners) ร่วมกันบริหารประเทศตั้งแต่ปี 2453 ภายใต้ชื่อสหภาพแอฟริกาใต้ (Union of South Africa) ต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นสาธารณรัฐเมื่อปี 2504 พรรคแห่งชาติที่มีชาว Afrikaners ได้เข้าบริหารประเทศเมื่อปี 2491 และประกาศใช้นโยบาย Apartheid ซึ่งเป็นนโยบายแบ่งแยกสีผิวที่เอื้อประโยชน์ต่อคนผิวขาวซึ่งเป็นชนส่วนน้อยและกดขี่ชาวผิวดำซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ พรรคสภาแห่งชาติแอฟริกัน (African National Congress-ANC) ต่อต้านนโยบาย Apartheid และผู้นำหลายคนถูกจับจำคุก รวมทั้งนาย Nelson Mandela ซึ่งถูกจำคุกนานถึง 27 ปี การประท้วงภายในประเทศและการกดดันจากนานาชาติทำให้เกิดการเจรจาและตกลงจะถ่ายโอนอำนาจสู่การปกครองโดยคนส่วนใหญ่นักโทษทางการเมืองซึ่งนำไปสู่การเลือกตั้งหลายเชื้อชาติเมื่อปี 2537 ซึ่งถือเป็นการสิ้นสุดนโยบาย Apartheid และเริ่มการปกครองโดยรัฐบาลที่นำโดยพรรค ANC

อย่างไรก็ตาม แอฟริกาใต้พยายามแก้ไขปัญหาคความไม่เท่าเทียมกันที่สืบเนื่องมาจากสมัยที่ใช้ นโยบาย Apartheid ในด้านที่อยู่อาศัย การศึกษา และสาธารณสุข ทั้งนี้ การต่อสู้ภายในของพรรค ANC เริ่มขึ้นเมื่อปี 2551 เมื่อประธานาธิบดี Thabo Mbeki ถูกปลดจากตำแหน่งโดยรัฐสภา และรองประธานาธิบดี Kgalema Molanthe เข้ามารักษาการแทนเมื่อปี 2552 ประธานาธิบดี Jacob Zuma ได้รับตำแหน่งประธานาธิบดีหลังจากพรรค ANC ชนะการเลือกตั้งและได้รับการเลือกตั้งอีกครั้งเมื่อปี 2557 และในการเลือกตั้งท้องถิ่นเมื่อ ส.ค. 2559 พรรค ANC ของประธานาธิบดี Zuma เสียคะแนนเสียงในเมืองสำคัญหลายแห่ง โดยพรรค ANC ได้รับคะแนนเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น 54% เนื่องจากสภาพการว่างงานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และปัญหาการกล่าวหาว่าประธานาธิบดี Zuma คอร์รัปชัน เมื่อ มี.ค. 2559 ศาลสูงแห่งรัฐตัดสินว่า ประธานาธิบดี Zuma ทำผิดรัฐธรรมนูญจากการไม่ส่งคืนเงินที่ใช้ในการปรับปรุงที่อยู่ส่วนตัว และเมื่อ ส.ค. 2560 ประธานาธิบดี Zuma ชนะการลงมติไม่ไว้วางใจโดยรัฐสภา ต่อมา Office of Public Protector (เดิมคือสำนักงานผู้ตรวจการของรัฐสภา) พบว่าประธานาธิบดี Zuma ได้ประโยชน์โดยมิชอบจากงบประมาณรายจ่าย ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ประธานาธิบดี Zuma ล้มเหลวในการดำรงไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญ ส่งผลให้เมื่อ 13 ก.พ. 2561 พรรค ANC เรียกร้องให้ประธานาธิบดี Zuma ลาออกจากตำแหน่ง แต่ได้รับคำปฏิเสธ จึงกำหนดให้มีการลงมติไม่ไว้วางใจประธานาธิบดี Zuma โดยรัฐสภาเมื่อ 15 ก.พ. 2561 แต่ปรากฏว่าประธานาธิบดี Zuma ประกาศลาออกจากตำแหน่ง เมื่อ 14 ก.พ. 2561 ก่อน โดยนาย Cyril Ramaphosa รองประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ (ขณะนั้น) และเป็นผู้นำคนใหม่ของพรรค ANC เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแอฟริกาใต้แทนประธานาธิบดี Zuma เมื่อ 15 ก.พ. 2561 ต่อมาชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแอฟริกาใต้เมื่อ 8 พ.ค. 2562 ด้วยคะแนนเสียง 57.5% และพรรค ANC ครองที่นั่งในสภา 230 ที่นั่ง จากทั้งหมด 400 ที่นั่ง

วันชาติ 27 เม.ย. (วันเสรีภาพของแอฟริกาใต้ เมื่อปี 2537)

การเมือง ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้ารัฐบาล วาระดำรงตำแหน่ง 5 ปีและดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 2 สมัย การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ค. 2562 เป็นการเลือกตั้งโดยอ้อมของสภาผู้แทนราษฎร (National Assembly) โดยประธานาธิบดี Cyril Ramaphosa ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแอฟริกาใต้เมื่อ 22 พ.ค. 2562 หลังจากชนะการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ 8 พ.ค. 2562 โดยการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งถัดไปจะมีขึ้นใน พ.ค. 2567

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง ครม.

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา คือ National Council of Provinces สมาชิก 90 คน (โดยมาจากสมาชิกสภาประจำจังหวัด จังหวัดละ 10 คน) วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี (หมายเหตุ สภานี้มีอำนาจพิเศษในการปกป้องผลประโยชน์ของชาติ รวมทั้งปกป้องวัฒนธรรมและภาษาในชนกลุ่มต่าง ๆ) และสภาผู้แทนราษฎร (National Assembly) สมาชิก 400 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี การเลือกตั้งทั้งสองสภาครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ค. 2562 และการเลือกตั้งครั้งต่อไปจะมีขึ้นในปี 2567

ฝ่ายตุลาการ : ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา (Supreme Court of Appeal) ศาลสูง (High Court) และศาลชั้นต้น (Magistrates' Courts)

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค African National Congress (ANC) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล และประธานาธิบดี Ramaphosa เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Democratic Alliance (DA) พรรค Economic Freedom Fighters (EFF) พรรค Inkatha Freedom Party (IFP) พรรค National Freedom Party (NFP) พรรค Congress

of the People (COPE) พรรค United Democratic Movement (UDM) พรรค Freedom Front Plus (FF+) พรรค African Christian Democratic Party (ACDP) พรรค United Christian Democratic Party (UCDP) และพรรค Pan-Africanist Congress Azania (PAC)

กลุ่มที่เคลื่อนไหวกดดันรัฐบาล Congress of South African Trade Unions หรือ COSATU พรรค South African Communist Party หรือ SACP องค์กร South African National Civics Organization หรือ SANCO ทั้งนี้ COSATU และ SACP อยู่ในกลุ่มพันธมิตร 3 ฝ่าย (Tripartite Alliance) ซึ่งสมาชิกที่เหลือ ได้แก่ African National Congress

เศรษฐกิจ แอฟริกาใต้เป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง เป็นตลาดใหม่ที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ตลาดการเงินพัฒนา มีระบบกฎหมาย การสื่อสาร พลังงาน และระบบการขนส่งที่ดี โดยเศรษฐกิจของแอฟริกาใต้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาจาก 0.7% เมื่อปี 2560 มาอยู่ที่ 0.8% เมื่อปี 2561 ภาคเศรษฐกิจมีด้านบริการ อุตสาหกรรม และการเกษตร ตลาดหลักทรัพยากรของแอฟริกาใต้มีขนาดใหญ่ที่สุดในแอฟริกาและใหญ่ติดอันดับหนึ่งใน 20 ของโลก อย่างไรก็ตาม แอฟริกาใต้ยังประสบปัญหาขาดแคลนกระแสไฟฟ้า การว่างงาน ความไม่เท่าเทียมกันหรือความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสูง ทั้งนี้ แอฟริกาใต้มีการว่างงานสูงถึง 26.9% โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนผิวดำ

บริษัท ESKOM ซึ่งเป็นบริษัทผลิตไฟฟ้าของชาติ กำลังสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ 3 แห่ง และกำลังติดตั้งโครงการจ่ายกระแสไฟฟ้าใหม่ เพื่อพัฒนาความมั่นคงทางเครือข่ายส่งกระแสไฟฟ้า ทั้งนี้ ปัญหาไฟฟ้าขาดแคลนเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศแอฟริกาใต้เมื่อปี 2557 และในปี 2558 นักเศรษฐศาสตร์ประมาณการว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจของแอฟริกาใต้จะไม่เกิน 3% หากปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้าไม่ได้รับการแก้ไข นโยบายเศรษฐกิจของแอฟริกาใต้มุ่งควบคุมอัตราเงินเฟ้อแต่ประเทศก็ยังมีข้อจำกัดในการขยายฐานเศรษฐกิจ เพราะขาดแคลนแรงงานฝีมือ การถดถอยของความสามารถในการแข่งขัน การนัดหยุดงาน รัฐบาลปัจจุบันประสบปัญหาจากชุมชนเมืองในเรื่องการให้บริการในพื้นที่ที่มีรายได้ต่ำและการเพิ่มงาน รวมทั้งมีปัญหาลดลงของค่าเงินที่ใช้

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : South African rand (ZAR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 14.69 ZAR

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.48 ZAR (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2561)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 368,288 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0.8%

เงินเฟ้อ : 3.9%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 13,730.3 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 22,756,502 คน

อัตราว่างงาน : 26.9%

ผลผลิตการเกษตร : ข้าวโพด ข้าวสาลี อ้อย ผลไม้ ผัก เนื้อวัว เนื้อสัตว์ปีก เนื้อแกะ ขนสัตว์ ผลผลิตจากนมวัว

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม : เหมืองแร่ (เป็นประเทศผู้ผลิตแพลทินัม ทองคำ และโครเมียม รายใหญ่ที่สุดของโลก)
โรงงานผลิตรถยนต์เครื่องใช้โลหะ เครื่องจักรกล สิ่งทอ เหล็กและเหล็กกล้า เคมีภัณฑ์ ปุ๋ยเคมี ผลผลิตอาหาร
และการซ่อมเรือพาณิชย์

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 5,237 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 88,268 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ทองคำ เพชร แพลทินัม โลหะอื่นและสินแร่อื่น ๆ เครื่องจักรกลและอุปกรณ์

ประเทศส่งออกสำคัญ : จีน 9.5% สหรัฐฯ 7.7% เยอรมนี 7.1% ญี่ปุ่น 4.7% อินเดีย 4.6% บอตสวานา
4.3% นามิเบีย 4.1%

มูลค่าการนำเข้า : 83,031 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ และ
ผลผลิตอาหาร

ประเทศนำเข้าสำคัญ : จีน 18.3% เยอรมนี 11.9% สหรัฐฯ 6.6% ซาอุดีอาระเบีย 4.7% อินเดีย 4.7%

ทรัพยากรธรรมชาติ : ทองคำ โครเมียม พลวง ถ่านหิน สินแร่ เหล็ก แมงกานีส นิกเกิล ฟอสเฟต ดีบุก แร่ธาตุ
หายาก ยูเรเนียม อัญมณี เพชร แพลทินัม ทองแดง ธาตุโลหะสีขาวยังเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาในการทำเหล็ก อัลลอย
เกลือ และก๊าซธรรมชาติ

การทหาร กองทัพแห่งชาติของแอฟริกา (South African National Defense Force-SANDF) ประกอบด้วย
ทบ. ทร. ทอ. และหน่วยแพทย์ทหาร งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2561 จำนวน 3,678 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
คิดเป็น 1.05% ของ GDP กำลังพลรวม : 65,350 นาย (ทบ. 40,200 นาย ทร. 7,100 นาย ทอ. 9,900 นาย
หน่วยแพทย์ทหาร 8,150 นาย) กองหนุน 15,050 นาย (ทบ. 12,250 นาย ทร. 850 นาย ทอ. 850 นาย
หน่วยแพทย์ทหาร 1,100 นาย)

ยุทโธปกรณ์สำคัญ : ทบ. ได้แก่ รถหุ้มเกราะติดอาวุธ 1,418 คัน รถหุ้มเกราะกู้ภัยและส่ง
กำลังบำรุง (รุ่น Gemsbok รุ่น Leguan และรุ่น Husky) เครื่องยิงอาวุธต่อสู้รถถัง (รุ่น ZT-3 Swift รุ่น Milan
ADT/ER และรุ่น M40A1) ปืนใหญ่ 1,240 กระบอก อากาศยานไร้คนขับ ซีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่
อากาศ (SAM) และปืนต่อสู้อากาศยาน 76 กระบอก

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำ เรือลาดตระเวนและเรือรบชายฝั่ง 4 ลำ เรือกวาดทุ่นระเบิด 2 ลำ และ
เรือส่งกำลังบำรุง 2 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ 50 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ 85 เครื่อง ซีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ
(AAM) และระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ACP, AfDB, AU, BIS, C, CD, FAO, FATF, G-20, G-24, G-77, IAEA,
IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU,
ISO, ITSO, ITU, ITUC, MIGA, MONUSCO, NAM, NSG, OPCW, Paris Club (associate), PCA, SACU,
SADC, UN, UN Security Council (temporary), UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO,
UNITAR, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ ZC

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 566 แห่ง ที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยาน OR Tambo International Airport ในเมืองโจฮันเนสเบิร์ก ทางรถไฟระยะทาง 20,986 กม. ถนนระยะทาง 747,014 กม. ท่าเรือสำคัญ ได้แก่ Cape Town, Durban, Port Elizabeth, Richards Bay และ Saldanha Bay การโทรคมนาคม :โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 4.52 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 82.41 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ +27 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 32.6 ล้านคน (มิ.ย. 2562) รหัสอินเทอร์เน็ต .za เว็บไซต์การท่องเที่ยว :www.southafrica.net/sat/content/en/za/home/, www.southafricatravel.com

การเดินทาง การบินไทยยกเลิกเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-โจฮันเนสเบิร์ก เมื่อ ม.ค.2558 และไม่มีสายการบินที่บินตรงจากไทยไปแอฟริกาใต้ ใช้เวลาเดินทางอย่างน้อยประมาณ 18 ชม. เวลาของแอฟริกาใต้ช้ากว่าไทยประมาณ 6 ชม. คนไทยสามารถเดินทางเข้าแอฟริกาใต้ได้ 30 วัน โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) ความพยายามในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในแอฟริกาใต้ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ของประธานาธิบดี Cyril Ramaphosa โดยเฉพาะปัญหาการว่างงาน ซึ่งอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันอัตราการว่างงานสูงถึง 26.9%

2) ปัญหาต่อต้านแรงงานต่างชาติ (Xenophobia) ในแอฟริกาใต้ ที่มีมาตั้งแต่ปี 2537 และเริ่มรุนแรงขึ้นเมื่อปี 2551 โดยเฉพาะแรงงานผิดำจากประเทศอื่นในแอฟริกา เช่น ไนจีเรีย โดยชาวแอฟริกาใต้กล่าวหาว่าชาวต่างชาติเข้ามาแย่งอาชีพ ทำให้ชาวแอฟริกาใต้ประสบความยากจนและว่างงานสูง โดยเมื่อช่วงต้น ก.ย. 2562 เกิดเหตุชาวแอฟริกาใต้โจมตีร้านค้าและธุรกิจที่เป็นของชาวต่างชาติในแอฟริกาใต้ ทำให้มีผู้เสียชีวิต 12 คน (เป็นชาวต่างชาติ 2 คน)

3) การแข่งขันการเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจในทวีปแอฟริกา ระหว่างแอฟริกาใต้กับไนจีเรีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ของทวีปแอฟริกา

4) ความเป็นมหาอำนาจของแอฟริกาใต้ในภูมิภาค โดยมีบทบาทนำทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์กับไทย

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้เป็นประเทศที่มีความสำคัญที่สุดประเทศหนึ่งสำหรับไทยในทวีปแอฟริกา โดยเฉพาะการเป็นหุ้นส่วนหลักทางยุทธศาสตร์ของไทยในความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม รัฐบาลไทยและแอฟริกาใต้ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการกงสุลระหว่างกันเมื่อ 9 มี.ค. 2535 และได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 9 ธ.ค. 2536

หน่วยราชการของไทยในแอฟริกาใต้ ได้แก่ สอท.ไทยประจำพริทอเรีย สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศและสำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร ขณะที่แอฟริกาใต้ก็มี สอท.ประจำอยู่กรุงเทพฯ

ด้านการค้า แอฟริกาใต้เป็นตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญของไทยในภูมิภาคแอฟริกา เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทยในทวีปแอฟริกา และอันดับที่ 26 ของไทยในโลก ขณะที่ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของแอฟริกาใต้ในกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งนี้ เมื่อปี 2561 การค้าไทย-แอฟริกาใต้มีมูลค่า 3,768.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นการส่งออกมูลค่า 2,839.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้ามูลค่า 929.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 1,909.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยช่วง ม.ค.-ก.ย. 2562 มูลค่าการค้าสองฝ่ายอยู่ที่ 2,545.94 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออกเป็นมูลค่า 2,075 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าเป็นมูลค่า 470.94 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 1,604.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกของไทย : รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป และเม็ดพลาสติก ส่วนสินค้านำเข้าจากแอฟริกาใต้ : สินแร่ โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลมและสุรา สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์

แอฟริกาใต้มีความสำคัญทางเศรษฐกิจกับไทยมากที่สุดในทวีปแอฟริกา เนื่องจากเป็นประเทศที่มีวัตถุดิบมาก ประชาชนมีรายได้และอำนาจการซื้อมากกว่าประเทศใกล้เคียงอื่น อีกทั้งเป็นประตูการค้าสำคัญในการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยการค้าของไทยในทวีปแอฟริกาประมาณ 50% เป็นการค้ากับแอฟริกาใต้เป็นหลัก

ปัจจุบัน นักธุรกิจแอฟริกาใต้เข้ามาลงทุนในไทย โดยเป็นธุรกิจสายการบิน ธุรกิจภาคอุตสาหกรรม เหล็กและเหล็กกล้า ผลไม้กระป๋อง และธุรกิจ e-commerce เป็นต้น นอกจากนี้ แอฟริกาใต้มีโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในไทยจำนวน 1 โครงการ โดยเป็นอุตสาหกรรมเบา (อัญมณีและเครื่องประดับ) มูลค่า 7.3 ล้านบาท สำหรับธุรกิจไทยที่ลงทุนในแอฟริกาใต้ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและเล็ก ได้แก่ ร้านอาหารและสปา จำนวนกว่า 20 ร้าน ปัจจุบันมีการลงทุนขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น อาทิ กลุ่มธุรกิจบ้านปลูกลงทุนในธุรกิจการก่อสร้างโรงแรม เหมือนถ่านหิน กลุ่มเครื่องจักรโยธาภัณฑ์ลงทุนในธุรกิจค้าข้าว สินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป บริษัทค้าสากลปูนซีเมนต์ไทยลงทุนธุรกิจค้าเม็ดพลาสติกและสินค้ากระป๋อง เมื่อปี 2553 บริษัทอิตาเลียนไทยลงทุนในธุรกิจก่อสร้างโรงแรมและสนามกอล์ฟ โรงงานผลิตสีสำหรับใช้กับถนนที่เมืองเดอร์บันซึ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมของไทยแห่งแรกในแอฟริกาตอนใต้ และบริษัท Thai Export 1980 (T Group) ได้เข้าไปเปิดศูนย์กระจายสินค้าในแอฟริกาใต้

สถิติชาวแอฟริกาใต้เดินทางเข้าไทยปี 2561 จำนวน 109,459 คน และมีแรงงานไทยในแอฟริกาใต้ จำนวน 466 คน (ก.ค. 2561)

Matamela Cyril Ramaphosa

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ และประธานพรรค African National Congress (ANC)
เกิด	17 พ.ย. 2495 (อายุ 68 ปี/ปี 2563) ที่ Soweto โจฮันเนสเบิร์ก มีพี่น้อง 3 คน โดยเป็นลูกคนที่ 2 บิดาเป็นตำรวจ ชื่อนาย Samuel Ramaphosa มารดาชื่อนาง Erdmuth Ramaphosa
การศึกษา	- ระดับประถมที่โรงเรียน Tshilidzi ใน Soweto - ระดับมัธยมที่โรงเรียน Sekano Ntoane ใน Soweto
ปี 2514	ย้ายเข้าศึกษาระดับมัธยมที่โรงเรียน Mphaphuli ใน Sibasa, Venda
ปี 2515	ศึกษาด้านกฎหมายที่ University of the North (Turfloop) ในจังหวัด Limpopo จากนั้นศึกษาทางไกลด้านกฎหมายต่อที่ University of South Africa (UNISA)
ปี 2524	จบการศึกษาด้านกฎหมายจาก UNISA
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสแล้ว มีบุตร 5 คน โดยนาง Tshepo Motsepe (ภรรยาปัจจุบัน) เป็นภรรยาคนที่ 3 มีบุตรด้วยกัน 4 คน
ประวัติการทำงาน	หลังจบการศึกษา เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายกฎหมายของ Council of Unions of South Africa (CUSA)
ปี 2525	ริเริ่มสหภาพแรงงานเหมือง National Union of Mineworkers (NUM) ซึ่งต่อมาเป็นสหภาพแรงงานขนาดใหญ่ที่สุดและมีอิทธิพลสูง
ธ.ค. 2525-มี.ย. 2534	ดำรงตำแหน่งเลขาธิการใหญ่คนแรกของ NUM
ปี 2540	กรรมการบริษัท New Africa Investments Limited
ปี 2544	ก่อตั้งและเป็นประธานบริหารบริษัท Shanduka Group ซึ่งลงทุนในภาคทรัพยากรพลังงาน อสังหาริมทรัพย์ การธนาคาร ประกันภัย และโทรคมนาคม
มี.ค. 2550	ประธานร่วมของบริษัท Mondi ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทระหว่างประเทศชั้นนำด้านกระดาษและบรรจุภัณฑ์

ประวัติทางการเมือง

- ปี 2525 มีบทบาทเคลื่อนไหวต่อต้านนโยบายแบ่งแยกสีผิวของรัฐบาลแอฟริกาใต้เรื่อยมาเป็นเวลาหลายปี
- ม.ค. 2533 มีบทบาทในการช่วยปล่อยตัวนักโทษทางการเมืองของพรรค African National Congress (ANC) ในแชนเบีย
- ก.ค. 2534 ได้รับเลือกตั้งเป็นเลขาธิการใหญ่ของพรรค ANC
- ปี 2537 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา
- 24 พ.ค. 2537 ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสภารัฐธรรมนูญ (Constitutional Assembly)
- ม.ค. 2540 ลาออกจากตำแหน่งทางการเมือง
- ปี 2540 ได้รับเลือกเป็นสมาชิก ANC National Executive Committee ด้วยคะแนนเสียงเป็นลำดับที่ 1
- ปี 2550 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก ANC National Executive Committee อีกครั้ง
- 18 ธ.ค. 2555 ได้รับเลือกตั้งเป็นรองประธานพรรค ANC
- 25 พ.ค. 2557-ปี 2561 ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี
- 3 มิ.ย. 2557 ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการ National Planning Commission
- 18 ธ.ค. 2560 ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานพรรค ANC
- 15 ก.พ. 2561 ได้รับเลือกตั้งทางอ้อมให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแบบปราศจากคู่แข่ง โดยสภาผู้แทนราษฎร
- 8 พ.ค. 2562 ชนะการเลือกตั้งทั่วไปดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดี
- 25 พ.ค. 2562 สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแอฟริกาใต้คนที่ 5

ข้อมูลที่น่าสนใจอื่น ๆ : เป็นบุคคลที่ร่ำรวยมากในแอฟริกาใต้ คาดว่ามีมูลค่าทรัพย์สินประมาณ 6,400 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 550 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เนื่องจากเป็นผู้บริหารและถือหุ้นในหลายบริษัท เป็นเจ้าของทรัพย์สินอีกหลายรายการ เช่น ทรัพย์สิน 30 แห่ง ในเมืองโจฮันเนสเบิร์ก อะพาร์ตเมนต์ 2 แห่ง ในเมืองเคปทาวน์

คณะรัฐมนตรีแอฟริกาใต้

ประธานาธิบดี	Matamela Cyril Ramaphosa
รองประธานาธิบดี	David Dabede Mabuza
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ที่ดินและพัฒนาชนบท	Angela Thokozile Didiza
รมว.กระทรวงการศึกษาขั้นพื้นฐาน	Matsie Angelina Motshekga
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	Stella Tembisa Ndabeni-Abrahams
รมว.กระทรวงความร่วมมือด้านการบริหารและจารีตประเพณี	Nkosazana Clarice Dlamini-Zuma
รมว.กระทรวงกลาโหมและทหารผ่านศึก	Nosiviwe Noluthando Mapisa-Nqakula
รมว.กระทรวงทรัพยากรเหมืองแร่และพลังงาน	Samson Gwede Mantashe
รมว.กระทรวงการคลัง	Tito Titus Mboweni
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Zwelini Lawrence Mkhize
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Bonginkosi Emmanuel Nzimande
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Pakishe Aaron Motsoaledi
รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Grace Naledi Mandisa Pandor
รมว.กระทรวงยุติธรรมและการบริการราชทัณฑ์	Ronald Ozzy Lamola
รมว.กระทรวงการจ้างงานและแรงงาน	Thembelani Waltermade Thulas Nxesi
รมว.กระทรวงการตำรวจ	Bhekokwakhe Hamilton Cele
รมว.กระทรวงรัฐวิสาหกิจ	Pravin Jamnadas Gordhan
รมว.กระทรวงบริหารและการจัดการสาธารณะ	Edward Senzo Mchunu
รมว.กระทรวงงานสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน	Patricia De Lille
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Lindiwe Daphne Zulu
รมว.กระทรวงการพัฒนาธุรกิจขนาดเล็ก	Khumbudzo Phophi Silence Ntshavheni
รมว.กระทรวงกีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม	Emmanuel Nkosinathi Mthethwa
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งรัฐ	Ayanda Dlodlo
รมว.กระทรวงท่องเที่ยว	Mmamoloko Tryphosa Kubayi-Ngubane
รมว.กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม	Ebrahim Patel
รมว.กระทรวงคมนาคม	Fikile April Mbalula
รมว.กระทรวงการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ น้ำและสุขาภิบาล	Lindiwe Nonceba Sisulu
รมว.ประจำสำนักประธานาธิบดี	Jackson Mphikwa Mthembu
รมว.ประจำสำนักประธานาธิบดี รับผิดชอบกิจการสตรี	Maite Emily Nkoana-Mashabane
เยาวชน และคนพิการ	
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม ป่าไม้และการประมง	Barbara Dallas Creecy